

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rkp. 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 199/2009/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

154/2009. (VI. 3.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) csongrádi lakos panaszos¹ 2009. április 5-én előterjesztett panaszát a 2009. június 3-án – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében – tartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos beadványát 2009. április 5-én terjesztette elő a Testület honlapján elérhető elektronikus formanyomtatványon egy ellene folyamatban lévő szabálysértési eljárás kapcsán.

A beadvány tanúsága szerint a Csongrádi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Közlekedésrendészeti Osztálya 06020/501043/2009/id. számú eljárásában a panaszos ellen kutyatartással kapcsolatosan tett szabálysértési feljelentést 2009. március 20-án áttette Csongrád Város Önkormányzatához, ahol az eljárás 03-5660-1/2009. számon indult meg.

A panaszos a fenti eljárás kapcsán sérelmezte, hogy az ügyben eljáró rendőrök a szabálysértési eljárásban ellentmondásosan nyilatkoztak a 2009. március 20-án 11 óra 50 perckor, a panaszos udvarán történtekről.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

(...) 2009. március 20-án készített feljelentésében azt írja, hogy „a kutya továbbra is szabadon van”, miközben az egyik intézkedő rendőr jelentése szerint kikerkezésükkor „a kutya már meg volt kötve”. A panaszos megjegyezte, hogy egy általa megnevezett személy – akinek tanúkénti meghallgatását indítványozta is – az utóbbi állítást tudja megerősíteni.

A panaszos értetlenségének is hangot adott beadványában, mivel álláspontja szerint annak ellenére szabálysértési eljárás indult ellene, hogy „közterületen nem volt a kutya”. Kérte a feljelentés visszavonását, és esetlegesen a panasz továbbítását a Szegedi Nyomozó Ügyészséghez. Indítványozta továbbá tanú meghallgatását.

A Testület munkatársa a beadványban foglaltak, különösen a történések időbelisége pontosítása érdekében telefonon kereste meg a panaszost, aki elmondta, hogy a feljelentésről, valamint a nyilatkozatokban fennálló ellentmondásról azok elhangzása napján, 2009. március 20-án tudomást szerzett.

II.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése szerint akinek a „törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása [...] alapvető jogát sértette [...], kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.”

Az Rtv. fenti rendelkezése szerint a Testület hatáskörébe tartoznak mindazok a rendőri intézkedések, kötelezettségszegések, mulasztások, stb., amelyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek keretében a Testületnek lehetősége van arra, hogy az Rtv. IV. fejezetében, a rendőrség működésének általános elveit és szabályait rögzítő rendelkezések kapcsán vizsgálódása körébe vonjon minden olyan rendőri tevékenységet, amelyet az V. és a VI. fejezetek ugyan nem nevesítenek, de amelynek vonatkozásában a IV. fejezetben foglalt követelményeknek érvényesülniük kell.

Erre az Rtv. IV. fejezetében szereplő 11. § (1) bekezdése nyújt lehetőséget, amely szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni. A 11. § (1) bekezdése – a fentebb kifejtettek alapján – olyan általános jellegű rendőri kötelezettséget rögzít, amelynek megsértése esetén helye van a Testület eljárásának akkor is, ha a jogsértés nem az Rtv. V. és VI. fejezetében foglalt rendelkezések alkalmazásával függ össze. Az Rtv. 11. §-án keresztül vizsgálhatóvá válik tehát a rendőrség részéről eljáró személyek olyan tevékenysége is, amely az Rtv.-től eltérő egyéb jogszabályok által rendezett eljárási szabályok alapján zajlik. A Testület hatáskörének ilyen értelmezése azonban nem biztosít korlátlan lehetőséget a Testület beavatkozására, mert erre csupán olyan esetekben lesz módja, amikor a panaszolt rendőri intézkedéssel vagy mulasztással szemben speciális jogorvoslatot az egyéb jogszabályok nem biztosítanak.

Jelen esetben, mivel a panaszos közvetlenül az Rtv. IV-V-VI. fejezeteiben foglalt rendelkezésekbe ütköző magatartásra, intézkedésre, ezek elmulasztására nem hivatkozott, azt kellett vizsgálni, hogy áll-e a panaszos rendelkezésére olyan speciális jogorvoslati lehetőség, amely az általa sérelmezett mulasztás orvoslására alkalmas.

A panaszos által ismertetett esetben szabálysértési eljárás van folyamatban, melynek során az eljáró hatóság feladata, hogy a feljelentések közötti tartalmi ellentmondásokat feloldja. A szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény mind az eljárás menetéről, a bizonyítási eljárásról, mind az igénybe vehető jogorvoslatról tartalmaz rendelkezéseket. A hivatkozott törvény 86. §-a a panaszos mint eljárás alá vont személy részére panaszlehetőséget biztosít, továbbá a pénzbírság kiszabását, figyelmeztetést (...) megállapító határozattal szemben a törvény 88. §-a biztosítja a kifogás benyújtásának jogát, melynek folytán, amennyiben az eljáró hatóság nem vonja vissza, illetve a panaszos javára nem módosítja a határozatát, az ügy az illetékes helyi bíróságra kerül.

Mivel tehát a panaszosnak rendelkezésére áll speciális szabálysértési jogorvoslat, a Testület megállapította hatáskörének hiányát.

III.

A Testület utal az Rtv. 93. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekre is, miszerint „a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemlről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni.”

Jelen ügyben a Testület megállapította, hogy a panaszra okot adó körülményről – a rendőrök által tett feljelentésről, illetve az általuk előadottak között fennálló ellentmondásról – a panaszos 2009. március 20-án a szabálysértési ügy iratainak megismerése során szerzett tudomást.

Tekintve, hogy a panaszt az elektronikus rendszer szerint 2009. április 5-én rögzítette, azt a Testületnek elkészség okán akkor is el kellett volna utasítania, ha az adott kérdés vizsgálatára egyébként lett volna hatásköre.

IV.

A Testület a fentiekre figyelemmel – miután megállapította, hogy a panaszolt eset kivizsgálására hatáskörrel nem rendelkezik – a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2009. június 3.

Dr. Kaltenbach Jenő

elnök,
testületi tag

Dr. Juhász Imre

elnökhelyettes,
testületi tag

Dr. Féja András

testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf

előadó testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület